

den skal have ind gennem Skatter —, skal være direkte Skatter. Indirekte Skatter, som rammer Hjemmene, de børnerige Familier, vil vi ikke være med til. Vi ønsker, og vi maa kræve i Fremtiden et betydeligt Fradrag i den direkte Skat for Familieforsørgeren og et stigende Fradrag for hvert Barn. Det er i hvert Fald en Maade, hvorpaa Samfundet kan anerkende, at det sætter Pris paa de gode Hjem.

Det, der efter min Mening maa interessere denne Rigsdag, er, foruden Dyrtidens Bekæmpelse og i det hele en Ordning af vore økonomiske Forhold, Jordspørgsmaalets begyndende Løsning og ikke mindst en Løsning af Boligspørgsmaalet. En Løsning af begge disse Spørgsmaal er paatrængende nødvendig, hvis vort Folk skal fare vel i Fremtiden, men denne Løsning er næsten umulig uden en Bekæmpelse af Dyrtiden, og endda skal der bruges overordentlig mange Penge. Og hvor skal saa disse Penge hentes fra? Det er blevet sagt, at vi ikke kan taale mere Skat paa Formue og Indtægt. Jeg vil sige, at den Tale imponerer nu ikke mig, da Kendsgerningerne, den sociale Forskydning, som jeg her har søgt at paavise, taler et noget andet Sprog. Og saa længe vi har en Overklasse, en ret talstærk Overklasse endda, der har Raad til at holde undertiden flere Lejligheder, med hele Rækker af Værelser, der har Raad til at holde en stor Stab af Tjenestefolk til deres egen personlige Bekvemmelighed — det er for Resten en frygtelig Ødselhed og i høj Grad uproduktivt —, en Overklasse, der har Raad til at udfolde den mægtige Luksus, som vi i de dertil indrettede Blade kan læse om, ved Fester, Bryllupper, Premiærer, Vædeløb o. s. v., saa længe der i det hele taget er en saadan Velstand hos Overklassen, og saa længe der i den Grad ødsles hos den, som Tilfældet er, saa længe er jeg ikke imponeret af Talen om, at Formue og Indtægt ikke kan taale mere Skat. Jeg tror, det bliver nødvendigt at faa en Skat, der kraftigt søger at topugge Kapitalen og udligne Krigsfortjenesten. Jeg tror yderligere det bliver nødvendigt, at vi sørger for at faa gennemført en Grundværdibeskatning.

Der er ogsaa fra denne Plads blevet sagt, at nu er Festernes Tid forbi og nu er Arbejdets Tid inde. Jeg vil tilføje, at jeg tror ogsaa, Valgenes Tid for saa vidt foreløbig er forbi, og jeg tror, at Rigsdagen skal vise Befolkningen et godt Eksempel med Hensyn til Arbejde, navnlig ved at arbejde saaledes, at Befolkningen ogsaa bliver i Stand til at arbejde. Jeg kan i denne Forbindelse fuldt ud understrege, hvad der fra denne Plads er blevet sagt af flere af mine ærede Partifæller; navnlig af Hr. Hauge og af Hr. Jacob Christensen, at Socialdemokratiet ikke vil drive nogen systematisk Opposition. Socialdemokratiet er et fuldstændigt selvstændigt Parti, og vi er godt klare over Situationens Alvor — det fremgik ogsaa kraftigt af det ærede Medlem Hr. Hauges Tale —, og vi ved yderligere, at Oppositionen har ogsaa sit Ansvar. Vi staar som den lige og almindelige Valgrets loyale Opposition, og vi er villige til at samarbejde paa et sagligt Grundlag for at overvinde de mørke og truende Fremtidsudsigter, som vort Samfund staar overfor. Men det, vi maa forlange, er, at der er Villie og Kraft hos Magthaverne, hos Regeringen til at søge at raade Bod paa den hidtidige uheldige økonomiske Udvikling. Jeg henvender disse Ord specielt til Venstrepartiet, fordi det er min personlige Opfattelse, at det er Venstre og Socialdemokratiet, der i Fremtiden bliver de store og afgørende Partier, det bliver os, der kommer til at slaas om den politiske Magt ved Valgene og forhandle os til Rette mellem Valgene. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at Resultatet vil blive, at Socialdemokratiet sejrer til sidst. Det vil vi gøre, fordi vi er i Pagt med Udviklingen, med den store Befolknings almene Interesser. Men jeg indrømmer, at i Øjeblikket er vi ikke Flertal. Derfor er vi villige til at samarbejde med Flertallet sagligt paa Frontalens Grund. Jeg venter ikke stort af det konservative Folkeparti, og jeg tror heller ikke, at Venstre skal gøre det. Siden det konservative Parti sammen med sit gamle Navn mistede sin faste Skanse, den privilegerede Valgret, forekommer det mig, at dette Parti er blevet i højeste Grad uberegneligt. Sin store Hovedopgave: at værne Kapitalen og beskytte Højfinanssen,